

Antonio Garamendi / EP

 MónEconomia • Macroeconomia

Que (no) paguin els rics: la trampa regressiva de l'impost de Patrimoni

Els investigadors Jordi Galí i Èlia Capella alerten en un recent estudi que el disseny de les exempcions del gravamen permet que bona part de les grans fortunes del país "aconsegueixin evitar-lo"

 x

Del 21
al 23 de maig
Torna
CONSTRUMAT

x

L'impost de patrimoni és un dels **punts calents de la fiscalitat** contemporània a Catalunya. La **pràctica excepció europea** que suposa aquesta figura a l'Estat –només Noruega i Suïssa el conserven als voltants immediats, mentre que França el va substituir per un tribut a la riquesa immobiliària que afecta substancialment menys contribuents que l'antic ISF– s'afegeix a **l'intens rebuig de les grans empreses** i a la competència fiscal a la baixa que posen sobre la taula les comunitats autònomes governades pel Partit Popular per qüestionar la seva mera existència. La taxa, talment com **l'impost a les Grans Fortunes de Moncloa**, cerca gravar l'acumulació patrimonial per part de les grans fortunes. La defensa discursiva d'aquest tipus és senzilla per a les esquerres nacionals: **que paguin els rics**. Un recent estudi elaborat pels economistes **Jordi Galí**, catedràtic de Fonaments de l'Anàlisi Econòmica de la UPF i investigador sènior del CRE, i **Èlia Capella**, però, posa en qüestió aquesta màxima. Els rics, els de debò, no paguen pas –o no tant com haurien–. **“Realment no va a les grans fortunes, acaba gravant la classe mitjana-alta, professionals que viuen de les rendes del treball”**, lamenta el coautor, en conversa amb *Món Economia*.

Et pot interessar

Europa revifa el conflicte sobre l'impost de Patrimoni

El disseny mateix de l'impost, a través d'una sèrie d'exempcions clau, fa que una mesura que es reivindica com a epítom de la progressivitat sigui, de fet, enormement regressiva. Segons les dades recollides per Galí i Capella en un recent *paper* sota el títol *Qui (no) paga l'Impost sobre el Patrimoni a Catalunya?*, a partir d'una certa acumulació patrimonial, els contribuents han d'abonar cada cop menys. En els tres primers trams de les bases imposables –menys d'un milió d'euros, entre un i dos milions i entre dos i cinc milions d'euros–, la quota efectiva progressa: va des del 0,06% del patrimoni total fins al 0,37%. En endavant, però, retrocedeix: a partir dels cinc milions d'euros, els ciutadans que han de declarar la seva riquesa hi dediquen entre un 0,31% –de cinc a 10 milions– i un 0,26% –més de 100 milions–. És a dir, els perfils més baixos, sovint corresponents a professionals d'alta qualificació que acumulen propietats immobiliàries i inversions productives fonamentades en les rendes del treball, paguen en concepte de patrimoni més que no pas els megarrics, perfils que encaixen més amb el gran capital o nissagues empresarials. “I no tothom ha de ser empresari”, critica Galí.

Consigue que los proyectos avancen rápido con las firmas electrónicas.

Probar gratis

PROPUE DE LICITAG

① X

l'impost preveu deixar fora de la base imposable una sèrie d'actius de caràcter empresarial, el patrimoni professional, per exemple; però també participacions en societats empresarials de caràcter familiar – aquelles en les quals el subjecte passiu o familiars de primer o segon grau sostinguin funcions de direcció, fet comú en algunes de les principals multinacionals de l'entorn–. D'aquesta manera, les inversions pròpies de les rendes del treball més elevades, com ara les immobiliàries –pisos i locals per llogar o segones residències– o els fons fixos i altres carteres d'accions, sí que computen per a la base de Patrimoni; mentre que títols de propietat de companyies sovint de grans dimensions, per exemple, no computen. “A la pràctica –concreten els autors– el legislador ofereix un mecanisme a través del qual moltes grans fortunes poden eludir l'impost”; en tant que molts d'aquests contribuents concentren gran part del seu patrimoni en ítems exclosos pel gravamen. De fet, prop d'un terç dels contribuents amb fortunes superiors als 25 milions d'euros aconseguen deixar fora del càlcul fins al 90% de la seva riquesa. A l'altra banda de la taula, les fortunes més modestes acostumen a pagar pel conjunt dels possibles i, quan hi ha beneficis, suposen “fraccions negligibles” de la base.

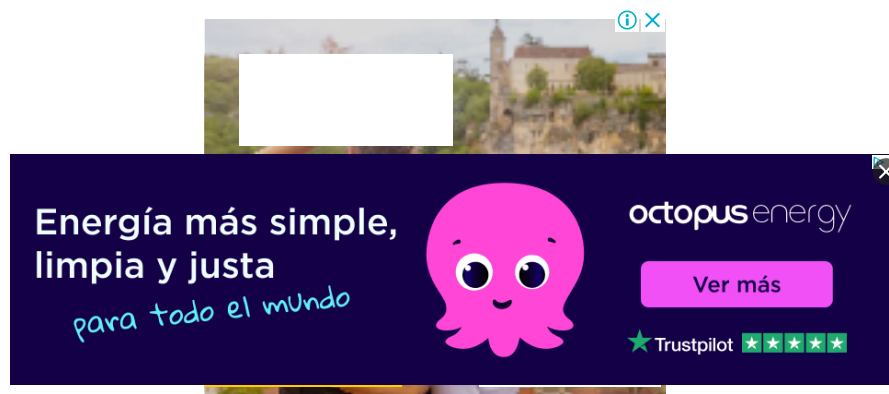

La consellera d'Economia de la Generalitat, Natàlia Mas / David Zorrakino – Europa Press

Més enllà de les exempcions, la llei que regula l'impost estableix un topall al pagament: la quota de Patrimoni, sumada a la de l'IRPF, no pot superar el 60% de les bases imposables de la renda. Els treballadors d'alt nivell, amb ingressos elevats per la seva activitat professional, difícilment compliran aquest requisit; mentre que sovint, recorden els experts, les fortunes més elevades “no treballen”; viuen de rendiments diferents dels de la renda. Per tant, els resulta senzill arribar al límit establert per la llei i

concreta restudi, paguen de mitjana el 30,9% de la quota que haurien d'abonar segons els tipus marginals assignats per llei.

La 'propuesta Zucman'

Contra aquest exemple de fiscalitat regressiva, els autors fan seva la proposta que va posar sobre la taula l'economista francès **Gabriel Zucman**, professor de polítiques públiques a UC Berkeley i director de l'observatori fiscal de la UE. Zucman va ser un dels principals assessors en matèria econòmica de la candidata a les primàries del Partit Demòcrata **Elizabeth Warren**. El programa de Warren, senadora per Massachussets i una de les cares visibles de la branca progressista de la formació, contemplava introduir als EUA una taxa a la riquesa similar a la que existeix a l'Estat, si bé sense les disfuncions que plantegen Galí i Capella; i amb un mínim exempt d'uns 50 milions de dòlars, 10 vegades més que el tipus espanyol, que el situa en 500.000 euros. El model de Zucman, que exclou els beneficis a les grans fortunes i simplifica –i retalla– els tipus marginals, permetria, segons els experts catalans, mantenir la recaptació actual, però concentrar-la només en aquells contribuents de la part més alta de la taula de riquesa. Actualment, recorden els investigadors, més de 85.000 catalans estan subjectes a l'impost de Patrimoni; mentre que l'alternativa permetria retallar aquesta base d'afectats en més d'un 95%, però sostenir –o fins i tot elevar– els recursos generats.

Imatge de l'Agència Tributària de Catalunya / ACN

Tal com recull l'article, amb el model actual, l'any 2022 el tresor públic va atraure poc més de 610,5 milions d'euros en concepte de Patrimoni, amb una mica més de 87.700 pagadors. En la simulació que plantegen Galí i Capella, amb un mínim de patrimoni exempt de 10 milions d'euros, el pagarien només 3.113 catalans. Amb només tres trams de base imposable, i sobre uns tipus respectius d'entre l'1 i el 2%, els economistes calculen que es podria mantenir aquest ritme d'ingressos, o fins i tot superar-lo en més de 130 milions si s'afegeix mig punt al tipus segon tram -1%-1,5%-2%- . D'aquesta manera, apunta el catedràtic, s'evitarien noves càrregues fiscals sobre els professionals d'alta qualificació, fent el territori més atractiu per al talent local i global; mentre que es posaria el conjunt de la càrrega impositiva sobre les fortunes més grans de Catalunya, que ara l'aconsegueixen esquivar gràcies a les esclatxes -intencionals- que el legislador va deixar a l'impost. El mateix Galí explica que s'aproxima a aquesta problemàtica arran de la marxa de "professionals d'alt nivell" al seu entorn personal. "He vist gent marxar a Londres, perquè aquí els massacren", comenta. Mentrestant, ironitza, "les grans fortunes del país viuen aquí".

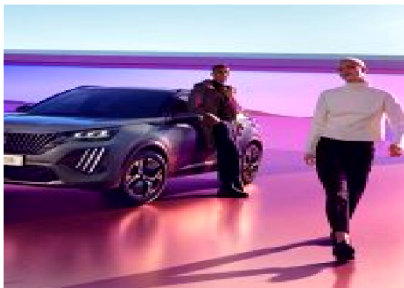
Encuentra lo que necesitas

IKEA para Empresas. Sea cual sea tu negocio y presupuesto, nos adaptamos

uiren que es impensable . També utila de molt baix el límit exempt de 500.000 euros –600.000 si s’afegeix el valor de l’habitatge habitual–. En aquest sentit, considera “injust” l’impost en la seva forma actual. “Alguna cosa s’ha de fer”, postil·la. El camí cap a un canvi estructural, val a dir, és tortuós; atès que es tracta d’una norma espanyola, i per tant és el Congrés dels Diputats qui l’hauria d’abordar. A curt termini, i mentre no es pugui entomar una reforma de la llei, l’expert suggereix la bonificació per part de la Generalitat –“l’única solució per no perpetuar l’impacte d’un impost que no és progressiu ni equitatiu”.

Et pot interessar

PEUGEOT HYBRID DAYS

Nueva gama híbrida con ventajas exclusivas solo hasta el 16 de mayo.

Un refugio adolescente

El orden en su habitación dejará de ser una asignatura pendiente

Nuevo Opel Corsa Hybrid

Gasolina, eléctrico ¡y ahora con versión híbrida!

IKEA para Empresas

Sea cual sea tu negocio y presupuesto, nos adaptamos a él. Descubre más

Financia tu baño con IKEA

El lugar donde te cuidas merece ser cuidado

¡Es la Cuenta NÓMINA!

Sin comisiones* ni condiciones al traer tu nómina (*TIN 0 % y TAE 0 %)

Diseño único e icónico

Tu 500e repleto de características únicas. Explóralas y déjate hechizar

Tienes + de 100 razones

Nuevo Fiat 600 híbrido. Descubre la DolceVita

Súbete a la BMW F 900 R

¿Buscas sensación de libertad? Está hecha para desafiar los límites

Més notícies

La liberalització dels trens de viatgers va generar un impacte de quasi 600 milions

La Kings League de Piqué tanca una ronda de 60 milions

La catalana Semidynamics rep gairebé 40 milions del fons PERTE Xip

Un nou atac de Gotham a Grifols li fa perdre un 4% en borsa

Comentaris

Acrata maig 15, 2024 | 07:31

Els rics no paguen mai impostos. Per aixó son rics.

Respon

Nou comentari

Comentari *

Nom

Envia un comentari

Qui som

Seguiu-nos:

Amb la col·laboració:

